

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMELI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNP.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt
Fél évre	2
Negyed évre	1

Felolvasó szerkesztő: **Fehér János.**
Főmunkatárs: **Révész Lajos.**
Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címzve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Magánhirdetések legutányosabban. Árszabály szerint Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt. ezentúl minden megkezdett szónál 50 krral több.
Lapunk számára hirdetőket elfogad a „Reuter Igyúrókötés és a Magyar Távir. Iroda” hirdetői irodája Budapest, Grassano-utca 1. szám.

Előfizetési felhívás!

Tisztelettel kérjük azon t. előfizetőket, kiknek előfizetésük m. hó végével lejárt, szíveskedjenek ez irányban mielőbb intézkedni.

Azon t. előfizetőinket, kik előfizetéseikkel hátralékban vannak, ezáltal is tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat kiadóhivatalunkba mielőbb eljuttatni szíveskedjenek.

A „Felvidéki Híradó” előfizetési ára:

Egész évre	4 frt
Fél évre	2

A „Felvidéki Híradó”
kiadóhivatala

Terjesszük a közműveltséget.

A társadalom közművelődése érdekében kifejtett tevékenységnek első szálait az alkotmányosság helyreállításának első éveiben találhatjuk fel. A szabadságharc után tartózkodók voltak az emberek az egymással való érintkezésben. A nemzeti ideáloknak ez a szomorú korszak nem kedvezhetett. Félt mindenki, a keblében honolt nemzeti aspirációknak nyilvánosan érvényt szerezni. Így aztán az alkotmányos korszak beálltával rohamos haladásra szánta el magát az addig lenyűgözött magyar társadalom, mintha csak egy esztendő lefolyása alatt akarta volna helyreütni az elmúlt évtizedek lomha, de nem szándékos mulasztásait.

A szabad tevékenység boldog percei óta kétségtelenül sokat haladtunk minden téren. Ámde a lefolyt három évtized végeredményében mégsem képes bennünket megnyugtanni. Mert hiszen csak szét kell tekintenünk a Felvidéken s legott szemünkbe ölik, hogy társadalmunk közművelődési fejlődése még most sem nevezhető egészségesnek. Az emberek kebléből nemzeti, rang-, osztály- és vagyonkülömbőség nélkül mintegy kivészörlében van a mindent megtisztító idealizmus. Már pedig igazi értelemben vett közművelődés, idealizmus nélkül nem képzelhető.

Igaz, hogy társadalmunk küzködik, haladni kíván a közművelődés útján, de meglátszik törekvésén, hogy az nem természetes törekvés

s így haladása sem lehet természetes, hanem egyseiteen modern affektálása az őszinte barát-ságnak, szeretetnek, összetartásnak és egyetértésnek.

Ha fokról-fokra, rang- és osztálykülömbőség szerint vizsgáljuk társadalmunkban a most végbemenő jelenségeket, arra a meggyőződésre jutunk, hogy ámbár az újjábredés óta az alsóbb rangosztály örüsi lépésekkel törkedett utolérni a rangban magasabb társadalmat és bejutni vágyott minden áron annak rétegeibe, — sem idealiter, sem materialiter igazán át nem változott, csak bizonyos külső mázfélet öltött magára, erkölcsében pedig határozottan inkább hanyatlott sem mint erősödött.

Társadalmi rétegeink között legszívesebben állotta meg helyét közművelődési tekintetben a magasabb rangosztály, mivel ez a vagyon menedéke alatt inkább emelkedhetett. De magyarázható ez a szellemi felsőbbesség vívmányának is az anyagi fölött. Ellenben a szó teljes értelmében vett népnél egészen kedvezőtlen eredményeket tapasztalunk. A köznépnél általában nem tapasztalható semmiféle idealizmus.

Kereskedő és iparos osztályainkban már van bizonyos idealizmus, de ez nem a magyar állameszmére van lefoglalva, hanem arra, hogy barátainkból ellenségekké legyenek. Azok, akik köztük apostolokként szerepelnek, reánk nézve rossz ideált teremtettek meg. Elhittették a pánszlávizmus ideálját, a melyért most csaknem rajongásig megy a Felvidék iparos és részben kereskedői osztálya. Egy fanatizált néposztály keletkezett, mely ideges lármával követeli nemzetiségi aspirációinak úgynevezett „jogosultságát”. Azok az elemek, a melyek az alsóbb néposztály közt apostolokként terjesztették a pánszlávizmus tanait, a magyar nemzet iránti gyűlölséget, nem törődtek a nép közműveltségével semmit. Úgy látszik, hogy nem viselték szíveiken az erkölcsi, hanem csak az anyagi eszközöket, s a nép fokonként való anyagi romlása megteremtette ugyan bizonyos nemét a közművelődésnek, de elhittette magvát az erkölcsi súlyedésnek is. Kihalt az ideál a től

nép szívéből is, a mi nélkül természetesen az egészséges közművelődés sem képzelhető.

Igaz, hogy a népre nézve inkább hátrányos, semmint előnyös volt az is, hogy a 28 év előtt még nyers és gondolkodásában korlátolt elem hirtelenében olyan jogokat nyert, a melyeket érvényesíteni csak ferde értelemben tudott s tud többé-kevésbé még ma is, különösen, ha hozzávesszük, hogy ezeket a jogokat illetéktelen oldalról magyarázzák neki; részint pedig a túl szabad írott betű elcsavarja fejét. Ha már most mindezeket fontolóra vesszük, kitűnik, hogy től népünkél az egészséges közművelődést hiába keressük.

Ámde nem elég csak egyszerűen ismeretével birni a bajnak, hanem annak javításáról kell gondoskodni. És pedig, mivel a baj természetes okokon alapszik, törekednünk kell az ezeknek megfelelő orvoságot megtalálni. S ez alig lehet más, mint az idealizmus. Hiszen régi dolog, hogy az a társadalom, melynek szellemi felsőbbesége kiküszöböli az ideált, nem méltó arra, hogy diadalmaskodjék a materiális eszmék fölött. Már pedig évezredek tesznek róla tanúságot, hogy az anyag kincse muló, míg a szellemi örökké tartó.

Nehéz lesz kiegyenlíteni társadalmunk közművelődési életében ezeket a kontroverziákat mindaddig, míg szellemi felsőbbességünkkel, ugyancsak közművelődési tekintetben, impotálni nem tudunk.

Hiába való minden törekvés, anyagi és szellemi fátalozás. A míg társadalmunk műveltebb rétegében bizonyos visszafejlődés be nem következik az ideális magyar szempontokhoz: közművelődésünk egészségtelen marad.

A vidék és a főváros.

Most, a mikor nemzeti ünnepünk és ezredéves kiállításunk nagyobb számban vonzza körünkre a külföldet: ismét előtérbe tolu, élelnebben érethetővé válik kulturális életünk egy faldalmas pontja: a vidék hátramaradottsága a fővárossal szemben. Az itt időző külföldi, a mikor eléggé megénezte a mi, nap-nap után fejlődő, gyönyörű, minden ízében modern fővárosunkat:

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCÁJA.

A felültetett házibarát.

Iria Piller Arthur.

Egy napon nagyon leverten tért haza Ákos; nem ment egyenesen a konyhába, mint szokott, hol az ő kis Kukisát — így nevezte a feleségét — szokta bosszantani, vagy avval, hogy előre megette az ebédre készített süteményt, vagy teleöntötte vízzel a kávékancsót. Nem, most nem volt chhez kedve. Egyenesen szobájába ment, iróasztalához ült, kivette a megtöltött revolvert, levélpapirt vett elő s irni kezdett, e rideg szót vetve a papíra: Alice! . . . .

E percben meg fogta valaki kezét. Alice állt ott halott halványan, könyes szemekkel.

— Mit jelentsen ez Ákos? — kérde remegve.

Nem felelt, hanem mereven nézett az előtte álló szép asszonyra, mialatt kiejtette kezéből a tollat.

Alice közelebb lépett hozzá, leült a szék karjára, átölelte a megéjtett férfiút, hozzásimult gyöngéden, válárlára hajta fejét s kérdé:

— Mi bajod van? Mi történt, édes Ákos?

A férj eltolta magától feleségét, szúró tekintettel mérte végig, kivett a zsebéből egy levelet s átadta. Mialatt az olvasott, vizsgálta arckifejezését.

Alice úgy érezte, hogy forog vele az egész szoba,

ajkai elfehéredtek, a rémület lelopta arcáról a pirt s faldalmas tekintetet vetve férjére, ajultan esett a földre.

Ugyanazon helyen találta magát midőn magához tért aldttságából, görcsösen szorongatva kezében a levelet.

Eloolvasta még egyszer és még egyszer; hasztalan, mindig ugyanazon kegyetlen szavak: »Uram! Neje tavaly egy 200 frtról szóló kötelezvényt adott át nekem édes atyja aláírásával, melynek értékét mind- eddig meg nem fizette. Hogy mily célra használta fel a pénzt, nem tudom. A napokban jöttem erre, hogy neje okirat hamisítást követett el, mert édes atyja akkor midőn a kötelezvényt kelt, már nem élt. Megdönthetlen bizonyítékok vannak kezemben. További lépéseim, azt hiszem, ismeretesek Ön előtt. Kelt stb. Kastor J.»

— Oh nyomorult! — mondá magában zokogva a szerencsétlen asszony. — Nem tudja, mire használtam a pénzt? Hát nem mondtam-e a köszívű jellemtelen ferfinék, hogy férjem miatt aláztam meg magamat ennyire, a ki már rég nem volna az élők között, ha e kért pénzen nem viszem fürdőbe! Óh, Ákos, nem tudva igazságtalan, nagyon igazságtalan vagy irántam!

Elgondolkodott, mialatt szétnyitá az átkozott levelet s a második oldalon alig látható nőírás ötlött szemébe. Mohón olvasta a sorokat: »Asszonyom! Tudom, hogy e levél az Ön kezeibe is fog kerülni.

Kastor J. levele bosszu; bosszu, mert megtudta, hogy nem akarok szakítani férjével. A mint ezt megteszem, visszavonja vadját, erre azonban egy feltétel szükséges . . . . Bérci Birike.»

Sirt és nevetett egyszerre e sorok olvasásakor.

Könyet csalt szemébe a fájdalom, hogy férje hűtelen, az a férj, a kit ő úgy szeret, de nevetésre készítette az öröm, hogy tisztázhatja magát férje előtt s elháríthatja magáról haragját.

»Arra azonban egy feltétel szükséges! . . . .

* * *

Károly közelebb húzta kényelmes hintaszékét, megismogatta már döröcsipett szakalát, megragadta hirtelen Alice piciny, puha, hófehér kezét s csókolta hűvél, szenvedélyesen.

— Szeretem még mindig, Alice!

Rebegette térdreire esve.

A fiatal asszony elhúzta kezét s felugrott székéről.

— Csillapuljon, Károly! Ha jellemes férfi, ezt nem teszi, mert tudja, hogy még nem vagyok szabad. Erősen szeméi közé nézett, ki örömtől ragyogó arccal fordult felé.

— Még nem? És lehet reményem, hogy szabad lesz, hisz Önnek férje van. Alice én ördög vagyok, Ön anyga; de tudja-e, hogy anygából lett az ördög? Két könyösepp ragyogott a nő szemében.

— Ne tagadja, hogy Ön is még mindig nem sze-

miután konstatait, hogy Budapest egyike Európá legsebb fekvő, legmodernebb nagyvárosainak — az ország többi részét, vidéki központjainkat is ismerni ohajtja.

Felmerül a kérdés: meglehet-e az az idegen elégedve azzal, a mit lát? Dicsőségünkre szolgál-nekünk az a mit mutathatunk az.

A felelet csak tagadó lehet.

Kétségtelen tény, tagadni sem lehet, el is mondtak, megirtak számtalanszor, hogy a rohamosan fejlődő főváros haladásával a vidék fejlődése lépést nem tarthat.

Es ez természetes is.

A mi fejlődésünk kezdete, sajnos, nem nyúlik vissza messze múlt időkbe. Hosszú időközön át hanyóztak e nemzet életében azok a tényezők, melyek a kulturális fejlődésnek feltételei, melyek nélkül modern instituciókon felelő haladás lehetetlen. Nem volt meg szabadságunk, nem volt szilárd, megdonthetlen alapon nyugvó alladalmi életünk.

Mindössze harminc esztendeje sincs, hogy az életi erők birtokában megkezdhetjük az ország kulturális emelésének gigászi munkáját. Mi természetesebb, mint, hogy az egész erőmegfeszítés, az első évek egész munkája elsősorban a fiatal fővárosnak, Budapestnek érdekében történt. Hatalmas, fellendülő központ az ország szívében, hatalmas iparral, kereskedelemmel — ez az esemény lebegett az első dolgokok szeme előtt. Negyedszázad alatt két, három emberöltő munkáját végezték; az eredmény impozáns, csodálatos lett.

Es e mellett a vidék nem fejlődött. A főváros leköltött minden szellemi és fizikai munkát, meg a vidékét is.

Az előbbi viszonyok is a lehető legkedvezőtebbek voltak a vidékre nézve. Minalunk sohasem volt meg az a partikulárisizmus, mely Olasz- és Németországban politikai tekintetben az egész középkeleten az legnagyobb szerencsétlensége volt, megfosztva ez országokat az egység erejétől, de a melynek kulturális tekintetben meg volt az az üdvös hatása, hogy teremtett egy csomó központot, mely felé egy-egy nagyobb terület gravitált, mi szükségképpen egy-egy ilyen központ fellendülésével volt összekötve. A művészet és tudománykedvelő fejedelmek is kivették részüket e központok emelésében.

Ehhez hasonló viszonyok nálunk sohasem voltak; a magyar faj karakterében nem volt kifejlődve sohasem a városok alapítása iránt való hajlam; ezért játszanak nálunk oly jelentős szerepet a német ipariúzó elemek a városok alapításában.

A vidék állapota régóta ismeretes, az orvosias munkája is folyamatosan van.

De mintha ez az orvosias nem volna elég gyors, nem volna elég intenzív. Kétségtelen az, hogy a munka e tereken két tényező vállán nyugszik. A míg egyfelől az államtól emeléstől való kötelezése, a maga részéről mindent megtenni, hogy a vidék fejlődését előmozdítsa; másrészt viszont még sokkal inkább kell, hogy a kulturális és gazdasági fejlődés maguknak a városoknak szívében kezdődjenek.

Es azt hissek nem csodának, ha e pontnál keresük a gyógyulás lassúságának okait.

A kormány a vidéki városok fejlesztésére mindent megtesz. Penzügyigazgatóságok, középiskolák nagymérvű felállításai, hidak építései, újabbban a kir. tabla decentra igazalása, végül az egyes vidéki városokban bevezetett, folyamatban levő és tervbe vett állami építkezések, mindez mutatja, hogy a kormány tudatában van ama kötelességnek, mely őt e tereken terheli.

Es mit mondhatunk ezzel szemben városainkról? Sajnos, azt kell észlelnünk, hogy általánosságban nincs meg bennük a kellő élelmesség, hogy érdekeiket felismerjék, s hogy e felismert érdekeket elég hathatós erővel követni nem bírják. Tarsadalmi és politikai ellentétek gátolják az üdvös együttműködést és a vállalt munkát, legtöbb városunkban.

Ez az oka annak, hogy a vidéken oly keveset tesznek a gyáripár feltételeire. A mi gyár Magyarországon fennáll, annak nagy része a főváros közelében épült, az a kevés telep pedig, mely a vidéken áll fenn, csekély kivétellel idegen, külföldi pénzen épült, idegen pénzzel dolgozik, idegene a haszon is, melynek nagy része kivándorol az országból.

Maguk a városok ritka indolenciával úgy gondolkodnak, hogy majd választanak ok kormánygáti képviselőt, kijár az egyet-mást a kormánnyal; jut nekik egy-egy penzügyigazgatóság a kormány jóvoltából, meg katonaságot is kapnak, ha szépen megkerik a minisztert; egyebet azonban nem tesznek.

Ma-holnap lezajlanak az ünnepnapok, s igazán itt az ideje végre, hogy a magyar vidék annak tudatára ébredjen: mily fontos tényezője az állami fejlődésnek, a nemzeti fennmaradásnak az, hogy a vidék fejlődjen, hogy munkás, jómódú és értelmes legyen, hogy városaink kereskedelmi, ipari központokká váljanak, hogy céltudatos vezetés mellett, kiszabadítva magukat végre-valahára a tarsadalmi és politikai ellentétek szelvaszatos hekei alól, vállelve önméltó munkálkodniuk köre székeiből hazájuk s általa egész nemzetük jövő boldogulására.

N. A.

Néhány szó a dohányzásról.

Legáltalánosab s legelterjedtebb élvezeti cikkünk a dohány, sőt mondhatni ha dohányzásról van szó, nemcsak élvezet, de szükségletről beszélhetünk. Legjobb bizonyítéka az, hogy a napszamos csekély keresetéből, mely alig elegendő a megszokott élelmiszerek beszerzésére, mindig dohányra is aldoz egynehány fillért. Vannak emberek, kik a sóról, borról, szőlől a szesz italokról könnyen lemondanak, de a dohányzásról még ha az orvos is megtiltja, nem tudnak leszokni, dohányfüst nélkül nem tudnak gondolkodni, dolgozni s ha meg is fosztják magukat ez élvezetől, elhatározásuk mellett csak egy-két napig esetleg hétig maradnak, lemondásuk csak ideiglenes, a legkritikább esetekben végleges. Midőn a dohánytermelés monopoliuma lett, sokan inkább lemondtak a dohányzásról, mintsem bolti dohányt szejjanak, vajjon hanyan maradtak meg elhatározásuknál?

Az orvosok a dohányzás tekintetében két partra szakadnak; az egyik part ellenzi, a másik partolja a

dohányzást. A dohánygyűlölok azt mondják, hogy a dohány nagy méreg, nemcsak testi, hanem lelki méreg is; továbbá, hogy a dohányzást a tarsadalmában létező legnagyobb bajok egyikének kell tekinteni, hogy a dohányzás a fók, mely ifjainkat tönkreteszi stb. Igaz, hogy a dohányzás, kivált kezdő dohányosoknál, kiknek legnagyobb része még serdületlen gyermekekből áll, káros főfajást, szédülést, hányást, reszketést idéz elő, de de ha hozzá szoknak a szivar füstjéhez, az első kísérlet mindegyik következményeit eltűnik. A dohányzás azonban sokaknál folytonos élvezni-akarása hajt s akkor azokra nézve is, kik leginkább vannak hozzá szokva, nagyon káros hatású. Például erősen dohányzó emberek a nagy nyálvesztesség miatt lesoványodnak, kiasznak; az erős dohányzás szartja a géget s e káros szárazság inni kényszerít, de ezen szomjúság csillapítására tőbnyire erős szeszis folyadékok kénytelen az ember használni s ekkor a két kártekonny anyag, alkohol s nikotin bántólag, romesolólóg hat az idegrendszerre.

Jóllehet, mint mondják, a nikotin is megtámadja az idegrendszert, az agyat, mindamelelt nem oly veszedelmes, mint az opium s az ebből készített morphiom. E két szerhez tarsul szegődött még a legújabb időben nagy hírnevet és elterjedtséget örvendő, a két elsőnl s sokkal erősebb méreg: a cocain. Nem akarom ezen keblemelen vendégek következményeit leírni, t. olvasóim amúgy is elegendő példát fognak ismerni e három szer romesoló hatásáról. Sokan a nikotinnak tulajdonítják a szellemi betegségek terjedését, pedig tőbnyire az első felhozott három méreg meg az alkohol nagy mennyiségű élvezete teszi tönkre az emberek idegrend szerét, agyat.

A dohányzásnak arnyoldalai mellett sok fényoldala is van. A dohányzást használják fog- és fejfájás enyhítésére, csillapításra, odvas fogak laza foghúsnak megerősödésére, továbbá elősegíti a nyalmirigyek kiválasztását, megóv sok szájbetegségtől, eltávolítja a keblemelen szajfét és a keblemelen szajú kiégést. Legfontosabb azonban azon hatása, melyet az emésztésre gyakorol, s azért érdemes erről kissé bővebben szólni. Karlsbadban, a gyógybajban szenvedő emberek fürdőjében a száza menő híres orvosok közül egyesek tiltják a dohányzást, sokan szivarfüst mellett is kigyógyítják a beteget. Ha vizsgálat alá vesszük a dohányzás hatását az emésztésre, első pillanatra úgy látszik, hogy a füstös kátrányos nyál, mely dohányzás közben a gyomorba jut, vagy megöli az emésztésben közreható enyemeket vagy legalább gyöngíti hatásukat s így főleg gyomorbojás emberre csak káros lehet. De menjünk tovább a megfigyelésben, kutassuk mi az oka annak, hogy az orvosok nem hogy tiltják a gyomorbojásban szenvedőknek a dohányzást, de sőt tanácsolják azt nekik. Ha a dohányzás akadályozza az emésztést, miért kívánjuk legjobban a szivart vagy pipát ebéd vagy dús lakoma után és nem érzünk-e utána könnyebbülést? Hosszabb betegség után labadozó ember először szivart kíván s ez nem hogy artalmara volna, hanem miután, még maga az orvos is, a javulás első és biztos jelének veszi. Sok jeles orvos es vegyszert tett mar kísérletet e kérdés megjeltesse céljából, hogy megállítsák a dohányzás

ret engem, hisz' a szerelem harmatocseppe ott csillog szemében; az Ön fiatal szívének elég talán e harmat, az enyémnek már nem . . . . .

Ömlengett s át akarta ölelni Alicét.

— Meg nem vagyok szabad, Karoly; de hogy megértse, talán rejtélyes szavaimat, olvassa e levelet. S átnyujta Kastor J. levelet.

Károly olvassa azt, megüdvöve nézett Alicera.

— Fordítson!

A férfi szemében pokoli tűz lobogott e sorok olvasásakor.

— Oh az Ákos! Oh az a Bérci Briké! — mormogta.

— Ismeri talán? — kérdé leverten Alice.

— Hogyne ismerném! Oh mennyire sajnálom Alicét!

— Ne sajnáljon Karoly, inkább örüljön, mert ilyenek után férjemmel többé találkozni nem akarok; de előbb tisztáznám akarom magam és ezért saukérem van az Ön segítségére. Ha hivatali azt, hogy az a nő székül férjemmel s a Kastor J.-nél levő kötelezvényi kezimeimhez juttatja, akkor nem leszek haláttan; Karoly; akkor . . . . . akkor mi nagyon boldogok leszünk, Alice.

— vagot szavára Karoly. — Jól van, meg a rendbe hozok mindent Boldogságunkért nem rettenek vissza semmi aldozóttól! Isten Önnel!

Alice a tavozóanok kegyesen csókra nyujta kezét.

— Pa! Karoly! Boldogságunk fogja koszorúzni faradozásait!

— Meg az nap delután felkereste Karoly Bérci Brikét, a városi színház első primadomáját.

— Szervus Karoly — csicsérgett a kis szivkiralynő — mit hozott?

— Még nem tudom mennyit! — sóhajtott Karoly.

— Egy kis megbizásom van.

— Halljuk! — felelt Briké, hanyatt fekve a puha ottomanon.

— Hány Ákos barátja van Önnék? kérdé Karoly.

— Micsoda confidens kérdés ez?

— No mert, ez is hozzá tartozik a megbizásomhoz.

Brikét is kezdte érdekelni a dolog, felemelkedett, rágyujtott a nyujtott cigarettára s játsza a Karoly, óralancan függő ballerina joujouval, odasúgta.

— Ha már annyira fontos, meggyőzöm: csak egy, a feleségét Alicének hívják.

Karoly helybenhagyóan intett s egy levelet adott át.

Ah pillantott rá a kis primadonna, rögtön felismerie az irást.

— Ah! — monda kacagva, hát maga (kérem a szivkiralynőket így szoktak szólítani válogások belső titkos tanácsosaikat), ilyen ügyekben is segítsek? Hja, bizony az az Alice szép asszony, gratulálók!

De Karolyknak nem volt most kedve tréfalgatni, drága volt minden perc; szeretett volna már a boldogság leguolós lépcsőjén állani, pedig még messze volt onnan nagyon.

— Es nem akar avval az Ákossal szahítani?

— Átra egy feltélt saukészes! — vetette oda Briké fustkarkát fujva a levegőbe.

— Es mi az?

— Hogy megfizesse a 200 frtot, melynek megfizetésére kötelezte magát.

— Es ha én megfizetem?

Briké vigan ugrott fel helyéről.

— Az mindegy, sőt annál jobb, legalább nem találkozom azzal a kiállhatatlan emberrel. Jaj, mert utálok. Visszaadom az Ákos kötelezvényét, sőt a Kastor J. kötelezvényét is, ha értékét kifizeti.

— Hat az is Önnél van? kérdé örömmel, de kissé megütököve Karoly.

— Oh Karoly megbizik bennem; ő nagyon végzetlenül szeret engem. Tízhat 400 frtot fizet Ön, a két kötelezvényét visszaadom én s Ákosra soha rá sem nézek.

— Hat az alku?

— Áll! — monda vidáman Karoly.

Vigan futyöröseve ment a póstára, hol feladta Alice címére a két kötelezvényit expresse. Boldog volt nagyon, mintha 15 évvel megifjodott volna, oly könnyűnek érezte magát, igaz, hogy a tarcája is 400 frtot vesztett súlyából.

Masnap reggel egyenesen Alicéhez ment, hogy egy pár kellemes órát töltsön ott, s hogy egyuttal jó tanácsesal szolgálja a megindítandó váloperre nézve.

Alice helyt e tlevelet találta a szobában! »Kedves Karoly! Ma a korai vonattal szeretett Ákosommal egészségem helyreállítására végett Olaszországba utaztunk. Mahoz két hónapra megérkezünk, a mikorra is meghívom ebédre.

— Alice.

Vajjon emegy-e majd az ebédre Karoly?!

hatását az emésztésre. E kísérletek a nagyon megdöbbentőek voltak, hogy a dohányzás, ha csak mértékben felül nem ütik, elősegíti a felhőny emésztetőséget, a szénhidrátok, különösen pedig a keményítő emésztetőségre kedvező hatással van, mert nagy mértékben fokozza a nyál elválasztást s a nyál feladata a táplálékkal a gyomorba jutó keményítőt cukorra változtatni.

Nehogy azonban a dohányzás, habár csak mértékben is elveze, karunkra vajjék, tanácsos, hogy a szivart soha végig ne szívjuk s ne gyújtsonk meg újót oly szivart, mely kiadva, hosszabb ideig hevert mert szivarzások a nikotin legnagyobb része az égő szivar vége felé húzódik s így nagy mennyiségű nikotin juthat szervezetünkbe; továbbá célszerű szivarzópákból szívni, mert ez által nem lép a dohánymég, mint sokan nevezik, a szájjal és annak részeivel közvetlen érintkezésbe, hanem leülepszik a szűk becséjében. Károsabb azonban a szivarzástól az oly nagyon elterjedt cigarettázás, mivel a cigarettá füstje nagyon csipős, a szemet erősebben izgatja, mint akár a pipának, akár a szivarnak füstje; de azért s egészségteletnebb, mert a dohány a maga jóval állapotában a szájnyálkahártyájával, melynek felszívó képessége van, a legközelebb érintkezésbe jó.

Nem akarom ezzel a t. olvasót sem rábeszélni a dohányzásra, sem elidegeníteni tőle; célok csak az, hogy megmutassam, mikép a dohány is, mint akárhogy más növény, mértékletesen elveze, nemcsak hogy karunkra nem válik, de még javunkra szolgál. Ha tehát a szivar vagy a pipadohány füstjét, vagy akármi más elveznék, tartsuk mindig szem előtt a régi német közmondást: „Al! zu viel ist ungesund.“

— i — s.

H I R E I N K.

— **Közgyűlés** Turócvármegye törvényhatósága folyó évi október hó 15-én rendes közgyűlést tart. *Tárgyszorozat:*

1. Ő eszárúri és apostoli királyi felségének a magyar országgyűlést folyó évi november hó 23-ára összehívó leirata.
2. Alispáni jelentés.
3. Sopron-vármegye felirata, a tisztviselők után járó halálzási evngely tárgyalban.
5. Zólyom-vármegye felirata, az állami anyakönyvek vezetésén eltelepített eljárás egyszerűsítése tárgyalban.
6. Abauj-Torna vármegye felirata, a közigazgatási állapotok rendezése tárgyalban.
7. Maros-Torda vármegye airtara, a folyó évi június 8-iki hódoló díszmenetnek körképben való megörökítése tárgyalban.
8. Komárom város airtara, az ottani »Klapka« szobor tárgyalban.
10. Az 1897-ik évre szóló vármegyei költségvetés.
10. Az 1897—1898-iki évi üfenntartási költség-előirányzat.
11. A legfőbb adófelvető vármegyebizottsági tagok 1897-iki évi nevezjegyeke.
12. A számonkérő szék jegyzőkönyve.
13. Mósóc község kervevénye, ingatlan eladás engedélyezése iránt.
14. Tótróna község kervevénye, penzkölcsön felvétel engedélyezése iránt.
15. Blatinca község kervevénye, bizonyos községi ingatlanra néve kötött hasznáberi szerződés meg erősítése iránt.
16. Zathureca község kervevénye, az ottani régi temető tárgyalban.
17. Zorkóczy Tivadar, mósóc z íri járási főszolgabíró jelentése, a hivatalnoki szükségessé vált személyszállítás rendszeresítése tárgyalban.
18. Községi számadások.
19. Községi előirányzatok.
20. Időközben beérkezett ügyek.

— **Kinevezés.** A földmívelési m. kir. Miniszter ur ó nagyméltósága, Ormós Zsigmond vezgett erdőakadémiai hallgatót, a turóc-szt.-mártoni m. kir. erdő gondnokszághoz allamerdeseti műszaki díjnokká nevezte ki.

— **Tanulmányi kirándulás.** A helybeli állami felső kereskedelmi iskola felső osztályának növendékei: *Boldiz* Ignac igazgató, *Darszib* Béla és *Féris* István tanárok vezetése alatt, folyó hó 10-én tanulmányi kirándulást rendeztek Liptó-Ujvárra és Liptó-Szt. Miklóstra. Előbbi községben a tannin gyarat, utóbbiban pedig a bór, szólv. konzerv és türogyarakat tettek tanulmányi tárgyává.

— **Kinevezés.** Az igazságügyi miniszter ur ó nagyméltósága *Malusz* György lptó szent-miklósi kir. aljárásbíró, a makói járásbírószághoz járásbíróvá nevezte ki.

— **Zakary Aladár,** a deési allamilag selegyezett községi polgári iskolától a turóc-szt.-mártoni állami polgári-és felsőkereskedelmi iskolához áthelyezett tanár, folyó hó 12-én kezdte meg működését ezen iskolában.

— **Hevesi szintársulata** Kórmódon. Mult hó 21-én kezdte meg a Hevesi J. szintársagató művezetése alatt álló jöhírű magyar szintárs. működését Kórmódon. A tarsulat, a mely igen valogatott erőkkel áll, eddig tízenket előadást tartott, a melyek kivétel nélkül

kifogastalanok voltak, amiért a közönség érdeklődése az előadások iránt mindig fokozódott. A szintársulat, a melynek műsora a legjobb és legújabb szindarabokból áll, eddig a következő darabokat adta elő: »Lemondás«. Karezag Vilmos jeles sziműve, a melyben Jani János, e régi s kiváló színész, mint Korolán gróf, Török Cornelia, az szó valódi értelmében nagy színű tehetség mint Korolán gróf neje, Havasine, mint Boldizsár baróné, Havasi Gyula, mint Korolán gróf fia Bési Gizi, mint Tekla, s Szabó Gábor, mint Boldizsár báró, tönk ki leginkább. »Három testőr«, Herczeg Ferenc kitűnő vígjátéka, a melyben kivált Bessenyei Lajos, e sokoldalú ügyes színész s enekes, mint nyársparlag, Szabó Mariska, mint a nyársparlag neje, Török Cornelia (Liza), Havasi (Ratky) Jani (Hortovay), Sz. Kovacs Gyula (Flóris báró) és Szabó Gábor (Kosmizky) nyertek meg a közönség tetszését; »Pok és a sz-gedi menyegző«, Lukács Sándor, népsziműve, a melynek előadásakor a szintársulat igazgatója s neje voltak az est hásei, mellettek sok tarost arattak Török Cornelia, Szabó Mariska, Bessenyei, Havasi és Szabó Gábor; »A dolovai náboh leányai«, Herczeg Ferenc e remek sziművet a derek szintársulat oly minden ízében összevágó előadásban mutatta be, hog az bármely nagy színpadnak becsületére vált volna azonban főképt Török Cornelia Havasine, Szabó Mariska, Havasi, Bessenyei, Szabó s a fiatal Hevesi (az igazgató fia, a hadapród szerepben) játszottak nagy hatással; »Meltóságos eszmadia«, Rónaszéki Gusztáv mulatótá valóban valóban egész este folytonos derűségben tartotta a közönséget, a mely nagy tapsokkal jutalmazta a közreműködőket, a kik közül különösen Bessenyei (a »meltóságos eszmadia« szerepében) Török Cornelia (Erzsi), Hevesi igazgató (mint eszmadia-mester), Havasi, Jani, Szabó Mariska (szobalány), a ki mint enekeső is bemutatta magát, és Balláné voltak ki valóban jeles alakításokkal; »Bolondok háza«, Fay Béla e bohózat is jól mulattatta a közönséget; »Goldstein Szám«, Kövesi nagy népszerűséget nyert fővárosi életképe Kórmódon sem tévesztette hatását, a mi főképt annak a minden tekintetben sikerült előadásnak tulajdonítható amelyben a tarsulat tagjai az bemutatják, a cimszerepben Bessenyei remekelt; »Lumpacinus vagabundus«, Nestroy e régi, de jó darabjának előadása a derek Bessenyei jutalomjátéka volt; »Kossuth és a kápolnai csata«, a mely okt. 6-án a nemzeti vértanuk emlékére adatott, nagy közönséget vonzott a színházba, ez este a szindarab előadása előtt Belloagh Aladár emlékeszédett olvasott fel és Hevesi Augustus Pósa Lajos »Zengő szobor« című költeményét szavalta; az előadás Erkelnek a szintársulat valamennyi tagja által előadott; »Hymnus« a kezdte meg; Karezag »Híves« című drámáját és Ratky »Csil aghullás« című népsziművet és kifogastalan előadásban mutatták be a tarsulat törköv tagjai a közönségnek. A derek tarsulat egyike azoknak a ritka vidéki szintársulatoknak, a melyek nem sokat igények, de valóban élvezetes előadásokkal elégtik ki a közönséget.

— **Halaiozás.** Tisztelendő Sztasz Adolf úr, a zsolnai kir. kath. gimnázium hitványára, folyó hó 9-én hosszabb szenvedés után elhunyt.

— **Magyarország területére** 43 477,175 kat. hold, mely 2,667,80² birtokos kezén van. E terület következő arányban oszlik meg:

- 1—5 holdig terjedő törpebirtok 14,29%
- 5—30 holdig terjedő parasztbirtok 18,91%
- 30—100 holdig terjedő kis középbirtok 14,4%
- 100—1000 holdig terjedő valódi középbirt. 14,3%
- 1000—10 000 holdig terjedő uradalmi birt. 30,6%
- 10 000 holdon felüli latifundium 8,5%

A latifundiumok közt elő helyen állnak az Esterháziak 421,000 kat. holddal, utánuk jó gróf Schönborn Ervin 226,000 Koberg hg. 214,833 Abrecht hg. 157,731 és gróf Festettes Tisztó 133,511 holddal. Az állam és a kath. egyház kezén 5 millió kat. hold van, melyből tisztán egyházi birtok 2,493,332 kat. hold. A városok között első helyen áll Debrecen, melynek birtoka 89,260 kat. hold, utána jó Szeged 71,897, Brassó 68,104 és Kecskemét 40,104 kat. holddal.

— **Eladó zongora.** *Kertész* János helybeli tanár úrnál egy egészen jókarban lévő s jó hangú zongora vehető jutányos aron.

— **A bemutatás új módját** észlelték ki a parisiak. Mindenki tudja azt, hogy milyen kínos érzés fogja el az embert, mikor egy ismeretlen körben először bemutatják. Legtöbbször már a bemutatottak nevé sem értjük meg, nem vagyunk tisztában címükkel, nem ismerjük viszonyaitak és a társalgás, leszámítva az egy pár konvencionális bököt, csakhamar lefűnkad. Ezt a kellemetlenséget akarja megszüntetni az új mód, mely abban áll, hogy ebédek alkalmával a meghívottak egy kis leveletk talál a konyerükön, mely tájékoztatja őket a mellettük ülők neve rangja és egyéb viszonyai felől, így a társalgás mindjárt megtalálják a kiindulási pontot és az unalom el van űve. Természetes, hogy a ki e kenyés eszközöt igénybe veszi, annak tisztában kell lenni azzal, hogy meddig mehet az indiseretű dolgában.

— **Csicsó lakások.** Az ezredéves országos kiállítás igazgatószága 31650 sz leirattal Hegedűs A vasbutorgyarós és székes fővárosi vállalkozó által berendezett kir. Curianak első emeleti helyiségeit a vidékről tömegesen felranduló tanuló ifjúság elhelyezésére tartotta fenn és biztosította. Megjegyeztük, hogy egy Curia mint a királyi tabia helyiségeiben meg körülbelül 1000—2000 személy befogadására alkalmas helyiségek állának a vidéki közönség rendelkezésére napi 32 kr, 50 kr és 70 krajczárjával,

a melyeknek felszerelése a kenyelmének minden tekintetben megfelelő. Megrendelés-k beavatolag november 5-ig úgy a kiállítás igazgatószágnal valamint a székes fővárosi lakásbutorgyarós de legezlezerűben magának a vállalkozónál: Hegedűs A vasbutorgyarossal, V. József-ter 11. sz. eszközölhetők.

— **Kis hirdetés.** Egy német lapban olvastuk a következőket: »Vasárnap e hó 20-án, mg az operatőr lakásomig mentem, a feleségem elveszett. A nő nyulánk termétt, 27 éves, kékeszűm, szőke, selyempuha, gesztenyeszín hajjal. Mivel rövidlátó gyakran megtörténik, hogy azon idegekben, hogy én vagyok mellette, más karjára fizimégem és hibaját csak későn veszi észre. A becsületem megállo, ha hazra nem hozza, jutalmat kap G. Löbse.«

— **Az általános választások** közledevel mindenki olyan újságot kíván járni, a mely leggyorsabban és legkimerítőbben értesít a fővárosi politikai eseményekről s a mellett a vidéki mozgalmakról is alaposan informál. — Ilyen lap a Magyar Hírlap (Főszerketoje: Horvath Gyula, felelős szerkesztője: Fenyő Sándor), mely semmiféle partnak sem áll szolgálatában; emellegye teljesen függetlenül mondja ki véleményét mindenről. Frissesség, ötletesség vonul végig mindennap hasábjain, melyeket a legkiválóbb politikuskok, újságírók és tarcaírók töltének meg magas színvonalú dolgozatokkal. A Magyar Hírlap nagy népszerűsége és elterjedtsége mellett a legtöbb kedvezményt adja előfizetőinek. Kedvezményes aron kapnak ugyanis az előfizetők képes gyerme lapot, gyönyörű dívalapot teljesen díjtalanul jutnak birtokba a nagy karácsonyi albumok, könyvkiadásban kapják meg a regények stb. stb. Tegyük még hozzá ve ül, de nem utolsó érdem gyantát, hogy a Magyar Hírlap a legpotosabban expediat lap. Előfizetési ára mindézek mellett csak 1 frt 20 kr, egy hónapra és 3 frt 50 kr, negyedévre. Az előfizetés: penzek a Magyar Hírlap kiadóhivatala címere, Budapest, V. Honvéd-utca külsőendők

— **Apróságok.** Az első Cameliaktat Sacco doktor, a himlőoltás feltalálásáról híres Jenner tantya nya hozta Olaszországba a harmincas években. A szeméveg feltalálója bizonyos Salvinio dagli Armali volt, ki találmányát szerette volna titokba tartani. Spina nevű szerzetes azonban megsejtve a titkot, addig mesterkedett, amíg föl nem talalta az oculariumot. A katolikusokkal használt olvasót Dominicus de Gusman, a Domokosrend alapítója hozta divatba, 1189-ben. A Lama-hitek más est dok óra használtak, sőt a törökök is megelölték a katolikusokat szinőrra fűzött apró golyóikkal, melyek mekka szent földből készültek. A sörkésztés egyike a leg több ember találmányoknak. Már Archilochos görög író, ki Krisztus előtt 700 évvel élt ismeri a sörkésztés titkát. A saruárvas feltalalás a régiek Beütius bölcsésznek tulajdoníthatok.

— **A választásokról.** A választási mozgalmakról egyetlenegy fővárosi hírlap sem nyújt oly tiszta, objektív képet és oly alapos információt, mint a kitűnően szerkesztett »Magyar Újság«, mely a fővárosi sajtóban a legelső helyek egyikét foglalja el. A »Magyar Újság«, a mely tudvaleg az a rendkívüli kedvezményt nyújtja, hogy minden előfizetője havonként ingyen kap egy kötet regényt, oly nagy levelezői karal rendelkezik országterület, hogy minden eseményről a leggyorsabban értesül. A »Magyar Újság« (kiadóhivatala: Budapest, Vármegyei ca. 15.) a legolcsóbb lap is, mert egész évre 12 frt, felevere 6 frt, negyedévre 3 frt, egy hónapra 1 frt. A ki alapos információkat akar szerezni a választásokról, olvassa a »Magyar Újságot«!

Irodalom.

Melyik lapban lehet legjobban regényt olvasni? Nos, erre a kérdésre azonnal megfelelhetünk. A »Képes Családi Lapok« az, mely éventen 12 bevezgett regényt közöl, meg pedig nem kisebb írtoitól, mint Beczkykén Bajza Lenke, Tolnai Lajos, W. Gaal Karolin, Rundaynszky Gyula, Korányi Gyula és Mikolcsai Henrikől. Ezenkívül, ha arra a kérdésre kerünk feleletet, hogy melyik lapban jelennek meg legjobb tarsadalmi, erkölcs nemestítő, ismeretterjesztő cikkek ismer csak, a »Képes Családi Lapok« keli mutatunk. Végül divatúdosítás és sok csinos képet is mind azt bizonyítják, hogy a »Képes Családi Lapok« érdemes a partogásra. Az öszi estekre melegen ajánlható e lap, melyből mutaványszámot szivesen küld a kiadóhivatali (Budapest, Vadász-utca 14-ik sz. saját ház).

Nyilteér.

(Az » rovatban foglaltakert nem vállal felelőséget a szerk.)

Foulaud-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, kínai, s. a. t. a legújabb mintazattal és színében, ú. m. fekete, fehér és szines, **Henneberg selyemet 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként** sima, csikos, kocakozott mintazott, damasztol s. a. t. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintazattal s. a. t.) a megrendelt aru postabér s valamintesen a hazhoz szállítva mintak postafordulat küld: **Henneberg G. (os. k. udvarszállító) selyemgyára Zürichben.** Svajccha címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven iri megrendelések pontosan elintéztetnek.

3180. tk. sz. 1896.

II.

Árverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. bíróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a turóc-szt.-mártoni takarékpénztárnak Krasznecz Miksa és neje szül. Ruttkay Augustia elleni végrehajtási ügyében Szucsán községben fekvő a szucsáni 7. sz. tljkyben A + 1-4., 8. és 10-14. sor-sz. alatt felvett, Krasznecz Miksa és neje szül. Ruttkay Augustia nevére irt ingatlanra 1556 frtnyi kikiáltási árban a 4211-1895. tlkvi. sz. végzéssel elrendelt árverésre új határnapul az 1896. évi október hó 19-ik napjának d. e. 10 óráját Szucsán

községbe a község házához kitézte, a mikor az ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan-ság kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy óvadék-képes értékpapírban a kikiáltott kezehez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnal lett előleges elhelye-zéséről kiállított szabályszerű előismervenyt átszolgálatni.

Kir. Járásbíróság mint tlkvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1896. évi aug. hó 11-én

Medzihradszky,
kir. aljbíró.

4382. tk. sz. 1896.

Hirdetmény.

Znióvárúja község telekkönyve bírt. kszabályo-zás következtében átalakítottait és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t.-cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892: XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottat.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1) hogy mindazok kik az 1886: XXIX. t.-cikk 15. és 17. §§-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cikk 5. és 6. §§-ában és az 1891: XVI. t.-cikk 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891: XVI. t.-cikk 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886: XXIX. t.-cikk 22. §-a alapján történt törle-ek érvénytelenségét kimutathatják, e vegből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1897. évi április hó 30-ik napjáig bezárólag az ille-tékes Znióvárújai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hossza-bítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvankönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgáthat;

2) mindazok a kik az 1886: XXIX. t.-cikk 16. és 18. §§-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t.-cikk 5. és 6. §-ában foglalt kie-gészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1897. évi április hó 30-ik napjáig bezárólag a fent-nevezett telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vételni nem fog;

3) mindazok, a kik a telekkönyvi átalakításra tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892: XXIX. t.-cikk szerinti eljárás és az ennek folya-mán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvan-könyvi jogokat bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, akik a tulajdójog arányának az 1889: XXXVIII. t.-cikk 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a fent megnevezett telek-könyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1897. évi április hó 30-ik napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármennemű igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említtet bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvankönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratukat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyuj-tanak, az eredetieket a fent megnevezett telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbíróság mint tlkvi hatóság
Turóc-Szt.-Mártonban, 1896. szeptember 27-én.

Medzihradszky,
kir. aljbíró.

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉT

Mindenütt kapható - 1/2 kiló 25kr.

Mi a
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családi kávé, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyárt-mánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legízlete-sőbb, legoroszágosabb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyárt-mány egész szemekben, miért is felette előnyösen használható, as örölt s ez okból a vevő közönség által nem ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatósági vizs-gálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyag-kkal hamisítvák.

Eleinte csak harmadrészben, később felőten adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megőcsüllhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jónak bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kávé hozzáadás nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legoroszágosabb, legkönnyebben meg-emészthető és egyszersmind a legízletesebb ital.

Lelekiismeretes gazdasszony vagy anya általában kávéivó, egészsége érdekében perczig se, habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az értékten hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyáznki kell a fehér eredeti csomagokon látható névre:

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekükben ne engedjék magukat rábeszélni! A valódi „Kathreiner” sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott áruként eladni.

A KÉSMÁRKI BANK KÁLYHA- ÉS AGYAGÁRÚ-GYÁRA

NAGY-LOMNICON (Szepes-megye)

ajánlja a t. közönségnek a Közép-Kárpátokban nyert, quarodús tartalmánál fogva rendkívül tűzálló **fehér** agyagból készült

ó-német majolika- és fehér agyagkályháit

kandalló és takaréktűzhelyeit,

különböző színekben és alakban,

terrakotta-épület-diszeit,

rendkívül kemény tartós anyagból, bárminő rajz után,

sajtolt tűzálló tégláit.

Szolid felállítás, tartósság és fűtő-képességért teljes kezességét vállalunk.

Nagyon jutányos árak!

Kivánatra költségvetéssel és képes árjegyzékkel szívesen szolgál a Gyárvezetőség Nagy-Lomnicon és a Késmarki Bank részv. társaság.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Václai-körút 63. sz.

díjal a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzoséplőgép-készletek 2/3, egész 12 lőörgű, továbbá Járőgép-
cséplőgépek, tisztító-rosták, kon-
kolyozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

„COLUMBIA” legjobb sorvetőgépek, szecskatógók, répvágók, kukorica-
morzsolók, daráló, őrlő-malmok

Egytetemes acél-ekék 2 és 3 vasu ekék
és minden egyéb gazdasági gépek.

Készletes árjegyzékek kiadatra ingyen és bérmentve hűdelnek.